

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštne proste.

Tretji slovenski katoliški shod.

Katoliški Slovenci! Ni mogoče še danes presoditi, kaj sta našem narodu prvi in drugi katoliški shod. Gotovo je, da se je z njima začel velik preporod, da se je začel z njima naš preporod. Ljudstvo se je zavedlo svojih ciljev in svojih moči in začelo je vstajati polno upanja, polno delavnosti, polno resnobe za velike naloge naše dobe. Krščanska misel je z novo močjo prevzela duhove in dala dušam novega poleta. Velika radost polni naša srca, če se oziramo nazaj na to dobo. Kako vsepovsod tako vneto versko, socialno in politično življenje!

Toda ni še najvišji dan! Mnogo dela čaka tudi še nas, mnogo žrtv in mnogo bojov! Še bo treba mnogo dela, da bo deležen naš narod polnosti verskega življenja; še globlje mu morajo seči v vse globine duševnosti krščanske misli ter mu biti živa počela vsega delovanja. Mnogo žrtv bo treba, da pomoremo veliki socialni bedi naše dobe. In treba bo tudi še mnogo boja.

Dnevi so silno resni. Čete liberalizma so se začele zopet zbirati. Pripravljajo se na obupen naskok. Dal jim je poguma začasen uspeh v nesrečni Francoski. Kakor so tam z nasiljem zatrli versko svobodo, tako nameravajo iste sovražne nakane tudi v naši Avstriji. Vedno bolj divja sovraštvo zoper Cerkev. Vrgli bi radi križ iz naših šol in znamenje verne zvestobe iz krščanskih družin. Tudi se majejo osnove držav. Med narodi ni več doumevanja, ampak odtujenje in zamrza. Pravica se umika sili; ljubezen

sebičju. V teh resnih dneh je treba krščanskemu ljudstvu jasnih ciljev in močne sloge. Kakor zvezdastalnice na nebu morajo biti začrtana načela v našem programu. Večna in edino resna krščanska načela pravičnosti in ljubezni morajo biti veljavna tudi za države in narode, in svobodo, ki je novodobnemu človeku tako draga, to svobodo morajo priznati države tudi Cerkvi. Zato pa je treba, da se narodi zganijo v obrambo najdražjega, v obrambo svobode, vere in Cerkve. Treba je, da slovesno prosvedujejo proti vsakemu nasilju na svobodo vesti. Treba je, da glasno terjajo svoje pravice in pravice svoje Cerkve. Treba je, da odločno izpovedo svoja načela o vere in pravičnosti naše dobe. Treba je, da resno premislijo vsa sredstva, ki jih terjajo novi časi z novimi potrebami. Treba je, da se v vzajemni spodbudi navdne za velike cilje, za lepe krščanske misli, za sveti boj, ki brez njega ni mogoče vresničiti teh misel. In zato, da izpovemo svojo vero v krščanske misli, da izpovemo svoja načela o osnovah držav, da prosvedujemo proti nakanam liberalizma, da dvignemo glas za svobodo Cerkve, za neomadežano čast krščanskega zakona, za versko vzgojo naše mladine, da zasnujemo skupne načrte, da se navdušimo za naš sveti boj, zato vas kličemo, katoliški Slovenci, na tabor katoliškega slovenskega ljudstva, na tretji slovenski katoliški shod.

Prvi slovenski katoliški shod je zbilstril pojme in položil temelj organizaciji katoliških društev, ki se je tako lepo razvila v zadnjem desetletju. Drugi slovenski katoliški shod je izdelal in določil natančen in jasen program za vse naše javno in društveno življenje.

Na tretjem slovenskem katoliškem shodu hočemo

pregledati dosedanje svoje delovanje in določiti, kaj hočemo z združenimi močmi doseči v dobi bližnje bodočnosti v korist vsemu slovenskemu narodu. Shod se bo vršil zadnji teden avgusta meseca. Natančni program se določi v dogovoru z vsemi pokrajinskimi odbori.

Naša želja je, da bi bil III. slovenski katoliški shod tabor, v katerem bi se našli vsi Slovenci v bratski ljubezni in slogi! Naj bi bil ta shod početak nove dobe, ko bi padlo vse, kar nas loči, ko bi vsi Slovenci od Save in Drave, iz solčne Goriške in kršnega Primorja izpovedali eno vero, vero v resnično moč krščanstva, vero v zveličalno cerkev, vero v vstajenje narodov v moči krščanskih načel!

Volilno gibanje.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. V nedeljo dne 22. t. m. je zborovalo polit. narodno gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., kjer so vsi bili edini: da naj bo č. g. dr. Anton Korošec naslednik poslanca V. kurije g. Žičkarja.

Rogaška Slatina. Dne 22. aprila je sklenil odbor „Kat. političnega društva v Slatini“ enoglasno sledečo resolucijo: Naslednik Žičkarjev za V. kurijo naj bo g. dr. Anton Korošec.

Naš kandidat je dr. Korošec! Čez mesec dni bo treba voliti poslanca pete kurije mesto umrlega Žičkarja. Na javnem shodu v Celju se je prijavilo za ta mandat več kandidatov. Za ogromno večino tega velikanskega volilnega okraja je vprašanje o kandidatu že rešeno. Naš edini kandidat je

g. dr. Anton Korošec v Mariboru.

Volitev poslanca je zelo resna reč, ki se ne da rešiti z bobnečimi praznimi besedami, s kričanjem in ploskanjem, ampak tu je treba pametnega in resnega prevdarka. Jasno je, da vsak okoliš ne more

LISTEK.

Na Golgati.

(Poljska narodna legenda — Prevel Fr. Kr.)

Ko je visel Krist na križu, je stal blizu njega siv, slep goslar ter igral Božjemu Sinu pesmico za pesmico. Iz hvalečnosti ga je vzel ljubi Izveličar z njegovimi gosli v nebesa, da ondi celo večnost spremlja s svojim igranjem petje angeljako. In do današnjega dne je slepi godec v rajnu varuh vseh goslarjev, ki pod njegovim varstvom kakor on vrše to plemenito nmetnost.

Kdo je bil oni s'epce?

Ko je bil Krist še mladenič 16 let, je nekega večera korakal po samotni poti. Tiha cesta je ležala že daleč za njim in mesec je sipal svoj čarni sijaj po zemlji. V misli zatopljen naenkrat zasliši Izveličar pritaženo petje. Postoji in poslušaj. Petje je bilo tako ganljivo in otožno, da je vzbujalo sočutje. Bilo je toliko bolesti, toliko tožbe in obupa v otožnem glasu, ki je donel v večerni tihoti, da je bilo Izveličarjevo srce silno ganjeno. Sklenil je poiskati nesrečnega človeka, ki je na tako bolesten način tožil nebu svojo bol; saj je Jezus že od nekdanj imel največje veselje pomagati in tolažiti.

Na robu bližjega gozda, pod lipo, je stal mož. Njegova obleka je bila razcapana, njegov obraz bled in upadel, njegova postava majhna in suha. Ko je začel bližajoče se korake, je prenehal s petjem. Jezus je pristopil k njemu in mu v mesečnini pogledal v obraz. Neizmerno sočutje je začutil do

ubožca, ko je pod nagubanim moževim čelom zapazil namestu oči dve jami, nad katerima so se zaprle trepalnice. Slepec zato ni videl Izveličarja, a čutil je bližino tujca ter je pazljivo poslušal.

„Kdo si, ljubi, ubogi mož?“ vpraša Izveličar. „Živim od miloščine... Ljudem pojem pesmi za košček kruha, a nihče več noče poslušati mojega petja... S psi me odženo proč in norčujejo se iz moje slepote... A tudi petje mi je težko, če sem lačen.“

„Ne znaš igrati na nobenem godalu?“ vpraša Jezus sočutno.

„Ne, nikdar se nisem učil, a je škoda, ker bi bil morda tako poprej dobil poslušalcev ter kak denar v dar.“

„Menaš, da bi te potem poprej kdo poslušal?“ pristavi Jezus zamišljen.

Slepec pokima in tiho nadaljuje:

„Morda bi bila moja molitev, spremljana od godbe, tudi ljubemu Bogu dopadljivejša in bi tudi pri njemu poprej dobil usmiljenja.“

„O tem si ne delaj skrbi... Naš nebeški oče ne pozabi nobene svoje stvari, najmanj pa onih, ki zaupljivo zidajo na njegovo dobroto in vsemogočnost. Tudi tebe je že uslišal in ti v tvoji nesreči svoje božje pomoči ne bo odrekel. Ne dvomiš na tem?“

„Gospod, vernjem, da Bog tudi slepcu lahko pomaga, ako je njegova volja, a jezen je na ljudi in težko ga je potolažiti. Že dolgo molim k Njemu in vsaki večer pojem njemu v čast, in vendar moja prošnja ni uslišana.“

„Govoriš pregrešno, nesrečnež! Bog je dobrotljiv oče, ki vse svoje otroke enako ljubi, in je pripravljen

za vsako pomoč. Sam na sebi boš to izkusil, a tvoja vera mora biti močna in neomahljiva.“

„Ne vem, kdo si, gospod, ker te ne vidim, a ko te slišim govoriti, se mi zdi, da si angelj z nebes, tako globoko segajo besede v mojo dušo... O da, vernjem, kar mi govoriš.“

„Torej poslušaj! Odslej boš godel za Boga in ljudi; ti bodo radi poslušali tvojo godbo in ti ne boš več trpel pomanjkauja. Počakaj en trenotek.“

Jezus potegne iz žepa mal možiček, s katerim je navadno delal v Jožefovi delavnici, odreže kos lesa iz lipe ter začne rezljati, sedeč na deblu. Rezljal je tanke deščice ter nekaj malih vijakov, in to pritrtil skupaj, dokler ni iz tega nastala čudna, podolgasta škatljica. Potem stopi v goščo, v kateri je ob svetli mesečnini dolgo časa nekaj iskal. Slednjič se vrne s šopom čudnih niti. Niso bile podobne ne predivu ne bombažu. Počasi je ovijal nitke okoli malih vijakov, potem pa je nekaj drugih pritrtil na dolgo, tanko palico. Ko je bilo to dovršeno, je Jezus zadovoljno pogledal na končano delo.

Z milim nasmehom se obrne Jezus k slepcu, ki je cel čas molče stal v bližini.

„Priatelj, napravil sem ti godalo, na katerega te takoj naučim igrati.“

„Kako pa se imenuje godalo?“

„Nima imena, ker ga ljudje še ne poznajo, ti pa ga imenuj gosli.“

„Veliki Bog, kako se bodo ljudje čudili!“

Jezus vzame palčico v desnico, v levici drži godalo ter ga pritisne pod brado. Počasi in na lahko je potegnil z nitkami, pritrjenimi na palčico po strunah.